

ỦY BAN NHÂN DÂN QUẬN THANH XUÂN
TRƯỜNG TRUNG HỌC CƠ SỞ NHÂN CHÍNH

BÀI DỰ THI
CUỘC THI VIẾT VỀ
GƯƠNG ĐIỂN HÌNH TIÊN TIẾN, NGƯỜI TỐT, VIỆC TỐT
VÀ CÔNG TÁC PHÁT HIỆN, NHÂN RỘNG ĐIỂN HÌNH
TIÊN TIẾN TRONG PHONG TRÀO THI ĐUA YÊU NƯỚC
QUẬN THANH XUÂN NĂM 2024

Thông tin tác giả: Họ tên: Nguyễn Thị Hồng Tâm
Năm sinh: 08/01/1981
Địa chỉ: Trường THCS Nhân Chính
Điện thoại: 0972.509.181

Thông tin nhân vật: Họ tên: Lâm Thùy Linh
Địa chỉ: Trường THCS Nhân Chính
Điện thoại: 0987.906.353

Thanh Xuân, tháng 2/2024

LÂM THÙY LINH- CÔ HỌC SINH BÉ NHỎ GIÀU NGHỊ LỰC

Là học sinh, trong mỗi chúng ta có biết bao nhiêu tấm gương sáng để ai ai cũng noi theo học tập. Tôi biết đến một tấm gương không phải ở đâu xa mà ở ngay trong lớp tôi đang giảng dạy đó là cô bé Lâm Thùy Linh hiện đang là lớp trưởng của lớp 8A4-Trường THCS Nhân Chính. Cô bé được rất nhiều thầy cô, bạn bè yêu mến bởi chính tinh thần nghị lực vươn lên trong cuộc sống.

Thùy Linh sinh ra trong một gia đình nghèo đến từ tỉnh Thái Nguyên, cô bé là người dân tộc Tày với khuôn mặt bầu bĩnh, dễ thương đôi mắt sáng ngời và đặc biệt em học rất giỏi. Trước đây em cũng từng có một gia đình yên ấm, hạnh phúc, gia đình em lúc nào cũng luôn ngập tràn tiếng cười của niềm vui, của tình yêu thương, và sự chia sẻ. Tưởng chừng những tháng ngày hạnh phúc đó sẽ là vô tận. Nhưng nào ngờ bố mẹ em vì hoàn cảnh, vì hạnh phúc riêng của mỗi người mà em đã thiếu đi vòng tay yêu thương và sự chăm sóc của cha mẹ.

Thương đứa cháu nhỏ giờ đây không ai chăm sóc và muốn cháu có cơ hội để được học tập ở môi trường tốt hơn và vui đi phần nào nỗi buồn vì hoàn cảnh,

người dì đã đưa em xuống Hà Nội và thuê một căn nhà trọ để hai dì cháu vừa đi học vừa làm việc. Em đã từng tâm sự “Em không muốn xa gia đình, xa người em gái nhỏ nhưng em cũng muốn được học tập ở một môi trường tốt nhất để sau này trở thành cô giáo quay trở về dạy các em nhỏ ở trên chính quê hương em”

Từ năm học 2021-2022 em đã được học tập dưới mái trường Nhân Chính thân yêu. Nơi đây em đã được đón nhận tình cảm yêu mến của thầy cô và bạn bè. Từ một cô học trò nghèo rụt rè, bỡ ngỡ đến từ miền quê xa xôi, giờ đây em đã rất mạnh dạn, hòa đồng và được các bạn trong lớp rất yêu mến. Cũng chính vì sự hoạt bát, năng động của mình Thùy Linh đã hoàn thành rất tốt các nhiệm vụ thầy cô giao cho. Vì thế, em đã dành được sự tin yêu cũng như lòng quý mến của các bạn, thầy cô và em được bầu làm lớp trưởng của lớp trong năm học này.

Hiện nay em đang sống cùng người dì và với người bà ngoại luôn đau ốm, bệnh tật trong căn nhà trọ nhỏ gần trường học. Dì em năm nay ngoài 20 tuổi còn rất trẻ, đi làm từ sáng sớm đến tận chiều tối, công việc bấp bênh và đồng lương thì ít ỏi, tất cả mọi chi tiêu của hai bà cháu đều phụ thuộc vào đồng lương của dì. Tôi biết rằng, đối với em phải sống xa gia đình, hàng ngày thiếu đi sự đùm bọc và che chở trong vòng tay yêu thương của cha mẹ là một sự thiệt thòi, đau đớn nhất. Nhận thức được hoàn cảnh của mình, em đã sớm có ý thức tự lập. Từ một cô bé hồn nhiên vô tư, chỉ biết chăm lo học tập giờ đây em phải vừa học vừa tự chăm lo cho bản thân và cơm nước chăm sóc cho bà ngoại đã tuổi cao sức yếu của mình để người dì yên tâm đi làm. Ngỡ rằng với một cô học trò nhỏ mới học lớp 7 chắc Thùy Linh sẽ không vượt qua được những khó khăn đó. Nhưng thật tuyệt vời, bằng tình yêu của người bà, người dì em đã không quản ngại và hoàn thành tốt tất cả mọi công việc. Em quan tâm, chăm sóc bà từng li từng tí và ước gì mình có thể san sẻ bớt phần nào với nỗi đau của bà thì hay biết mấy. Vì em biết rằng, bà mình không chỉ đau nỗi đau về thể xác mà còn là nỗi đau về tinh thần nữa. Nhìn đứa cháu nhỏ dại, thơ ngây của mình phải đảm đương những công việc mà đáng lẽ ra đó phải là của người lớn, để rồi hai dòng nước mắt cứ tuôn trào trên khuôn mặt già nua, khắc khổ. Càng thương bà, thương dì em càng nỗ lực phấn đấu học tập hơn nữa. Ở nhà em là người cháu ngoan ngoãn, hiếu thảo. Còn khi đến trường, với sự chăm chỉ và tinh thần vượt khó vươn lên, cùng

với sự động viên giúp đỡ kịp thời của các thầy cô giáo, nhà trường em đã vượt qua nỗi đau của hoàn cảnh gia đình quyết tâm, không nản chí trong học tập. Ở trên lớp, em luôn là một học sinh ngoan ngoãn, lễ phép vâng lời thầy cô giáo, đoàn kết chan hòa với bạn bè tích cực tham gia vào các hoạt động phong trào của nhà trường, em không ngừng cố gắng luôn chú ý lắng nghe cô giáo giảng bài, say mê bài học, hăng hái phát biểu xây dựng bài, ghi nhớ kiến thức mới ở trên lớp để tối về bạn chỉ cần ôn lại bài và trau dồi thêm kiến thức nâng cao. Học giỏi là vậy nhưng Thùy Linh không kiêu căng cho mình là hơn các bạn, em rất chan hòa luôn tích cực giúp đỡ các bạn trong học tập. Em luôn đem những kiến thức mình có được để giúp các bạn giải những bài tập khó, sẵn sàng giúp những bạn học còn chậm. Tôi còn nhớ trong lớp có một học sinh ở gần nhà em bị sốt xuất huyết rất cao phải ở nhà lâu ngày điều trị, không đi học được. Cô bạn đáng yêu đó không cần cô giáo nhờ hàng ngày cứ hết buổi học trên lớp em lại sang nhà hỏi thăm, động viên và giảng bài lại cho bạn, hướng dẫn bạn làm bài tập rất tỉ mỉ, chi tiết. Người bạn ấy cứ nghĩ mình nghỉ một vài buổi học là mất đi rất nhiều kiến thức mới, khó theo kịp các bạn nhưng thật vui khi những kiến thức đó đã được Thùy Linh truyền đạt lại. Các bạn trong lớp từng nhận xét *“Thùy Linh là một cô bạn hiền lành luôn giúp đỡ mọi người, dù gia đình bạn khó khăn nhưng không vì thế mà bạn mặc cảm bỏ bê việc học hành, trên lớp bạn là trò ngoan của thầy cô, về nhà bạn là một người con, người cháu hiếu thảo của gia đình”*. Hay ở trong lớp, có hai bạn học sinh học hòa nhập bị các bạn trong lớp học thường chế giễu, trêu chọc làm cho các bạn luôn cảm thấy mặc cảm, tự ti nhưng bạn luôn dùng những lời động viên, an ủi và giúp đỡ bạn. Là một người giáo viên chủ nhiệm lớp tôi vô cùng tự hào về em và luôn cố gắng tìm cách động viên, an ủi và chia sẻ để giúp em phần nào quên đi những khó khăn, thiếu thốn trong cuộc sống.

Tôi rất thương và yêu quý Thùy Linh, cô học trò nhỏ bé. Em thật sự là tấm gương sáng để các bạn học sinh noi theo, là người “Con ngoan- trò giỏi- cháu ngoan Bác Hồ”. Tôi tin rằng với sự nỗ lực và phấn đấu hết sức mình, rồi một ngày nào đó không xa ước mơ của cô bé Thùy Linh sẽ trở thành hiện thực.

XÁC NHẬN CỦA BAN GIÁM HIỆU

Hà Nội, ngày 14/2/2024
Người viết

Nguyễn Thị Hồng Tâm